

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1589. usque ad annum 1595 - Una Cum Criticis R.P.
Honorati A S. Maria Carmel. Discalc. Observationibus In Historiam
Ecclesiasticam Abbatis Fleurii

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1772

VD18 90118669

§. 48. Hugo Verdala de Lubenx Cardinalis mortuus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67252](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67252)

Sæcul. XVI.

§. XLVIII.

A C. 1595.

Hugo Verdala de Lubenæ Cardinalis
mortuus.

Ciac. p. 184.
tom. 4.

Bosius in
hist. Melit.

Lett. du
Card. D'of
sat tom. 1.
lett. 26.

pag. 451.

Thu. l. 113.

Alter ex Purpuratis hoc anno de-
cedentibus erat Hugo Verdala de
Lubenæ, qui in gentilitio castro Lubenæ
Auxitanæ Diæcesis anno Christi mil-
lesimo quingentesimo trigesimo primo
natus fuit ex parentibus tam generis
nobilitate, quam virtutum præstantia
clarissimis, qui sedulo Hugonem inter
Christianæ pietatis exercitia, ac con-
gruas generi suo disciplinas liberaliter
educabant. Hic adolescens sese Me-
litenfium Ordini consecrans, satis ma-
ture in Religionis obsequium tam præ-
clara edidit specimina, ut omnes tam
raram animi fortitudinem, ac virtutem,
quæ ætatis imbecillitatem longe
superabat, admirarentur: interfuit et-
iam Zoaræ Insulæ obsidioni, quam
Leo Strozzius Capuæ Prior solvere co-
gebatur, Hugo autem Religionis vexil-
lum rotando hostibus eripuerat: insu-
per pluribus, iisque insignibus Ordinis
sui dignitatibus auctus, Orator ad Gre-
gorium XIII. decernebatur, cujus et-
iam Pontificis benevolentiam tam
dextre sibi conciliabat, ut ejus opera
Piscennæ Commendam impetraret. Ve-
rum sub idem tempus Ordinis Senatus
con-

conspirantibus potissima ex parte Equi- ^{Sæcul. XVI.}
 tibus adversus Joannem Levequium de ^{A.C.1594.}
 la Cassiere supremum Ordinis Magi-
 strum, eoquod hic plura statuta Equi-
 tibus molesta condidisset, tumultuari
 cæperat, non sine funesto hujus dis-
 fensionis exitu; quippe Castellanzæ, &
 Lusitanæ Nationis Equites, quibus e-
 tiam Arragonenses, & Germanos ac-
 cessisse referunt nonnulli, præter Na-
 tionis Gallicæ Equites ductore Mathu-
 rino Escuto passim Romegas dicto, tu-
 multuarium cogunt conventum, atque
 unaomnes supremum Magistrum que-
 stum adeunt, quod nova statuta, licet
 prudentissima fuerint, condidisset: præ-
 terea ad illum quosdam ablegant, qui
 eidem suaderent, ut ob suam in
 regendo inhabilitatem, ut inquiebant
 ipsi, sibi Vicarium nominaret: cum
 autem Magister horum postulatis cedere
 renueret, seditiosi eo temeritatis pro-
 lapsi sunt, ut illum capere, ac tanquam
 reum ad arcem sancti Angeli abducere
 auderent, ubi etiam inclusus detine-
 batur. Hanc petulantiam edoctus Pon-
 tifex hujus rei cognitionem in se susci-
 piens Magistrum, & Mathurinum Ro-
 mam venire jussit; cum vero ambo an-
 no Christi millesimo quingentesimo octo-
 gesimo secundo, ut alibi meminimus,
 jam fatis cessissent, Religionis Senatus
 L1 4 habito

Sæcul. XVI. habito consilio ad novi Magistri electionem hoc anno procedere decreverat igitur ex tribus, quos Papa nominavit, Equitibus, Verdala Lubenx eligitur, qui tum supremus Provincialis Nationis Commendator erat: porro ejus electionem habuit ratam summus Pontifex, atque ad eum diploma transmisit, vi cujus quamdam dignitatem, vulgo *Turcopelier* dictam, antiquitus Anglicæ Nationi annexam supremo Magisterio adjunxit, aggregavitque, necnon Magistro concessit, ut insignibus suis coronam Principis addere valeret. Postmodum Verdala a Sixto V. Gregorii XIII. Successore Romam accersitus seditionem adhucdum in suo Ordine grassantem cohibere, ac seditionis silentium imponere jubebatur, dein autem anno Christi millesimo quingentesimo octogesimo septimo Cardinalium Collegio adscriptus, hac dignitate clarus Melitam revertebatur: ceterum durante suo Magisterio Patribus Capuccinis Cœnobium, Religioni autem Bosqueram arcem, quæ ab ejus nomine castrum montis Verdalæ appellabatur, construxit, Ordinisque statuta emendans Jacobum Bosium selegit, ut Melitensem Historiam jamjam a Joanne Antonio Toffano inchoatam prosegueretur: verum denuo Equites ob statutorum

torum emendationem, quamvis hæc Sæcul. XVI.
 ad reformandos Equitum mores oppido A.C.1595.
 necessaria fuisset, tantam indignatio-
 nem concipiebant, ac seditionis furo-
 rem eo usque exerebant, ut Verdala
 tot querelas, ac indignos Equitum mo-
 dos pertæsus, relicta Insula Romam
 rediret, ubi etiam die quarta Maji Christo
 in cælos ascendenti sacra anno ætatis
 suæ sexagesimo quarto animam Deo
 reddidit, postquam per tredecim an-
 nos Religionem administraverat, cui
 postea Martinus Garcez ex Arragonensi
 Natione tanquam supremus Magister
 successerat. Erat Verdala Vir ab omni
 partium studio summopere alienus,
 cumque regiminis curam cum clien-
 tibus suis nunquam partiretur, semper
 administrationis suæ ratio tam Equiti-
 bus, quam toti populo plurimum ac-
 cepta erat.

§. XLIX.

Mors Cardinalis Castrucci.

Verdala Cardinale mortuo Joannes Ciac. p. 153.
 Baptista Castrucius vix duobus Ughel. It.
 Mensibus vita superstes fuit. Erat is an- Sacra t. 6.
 no Incarnationis Dominicæ millesimo
 quingentesimo quadragesimo primo Lu-
 ciæ in Etruria ex nobilissimis parenti-
 bus Vincentio Castruccio, & Angela
 Lilia natus, qui in celeberrimis Italiæ

Ll 5

Aca-